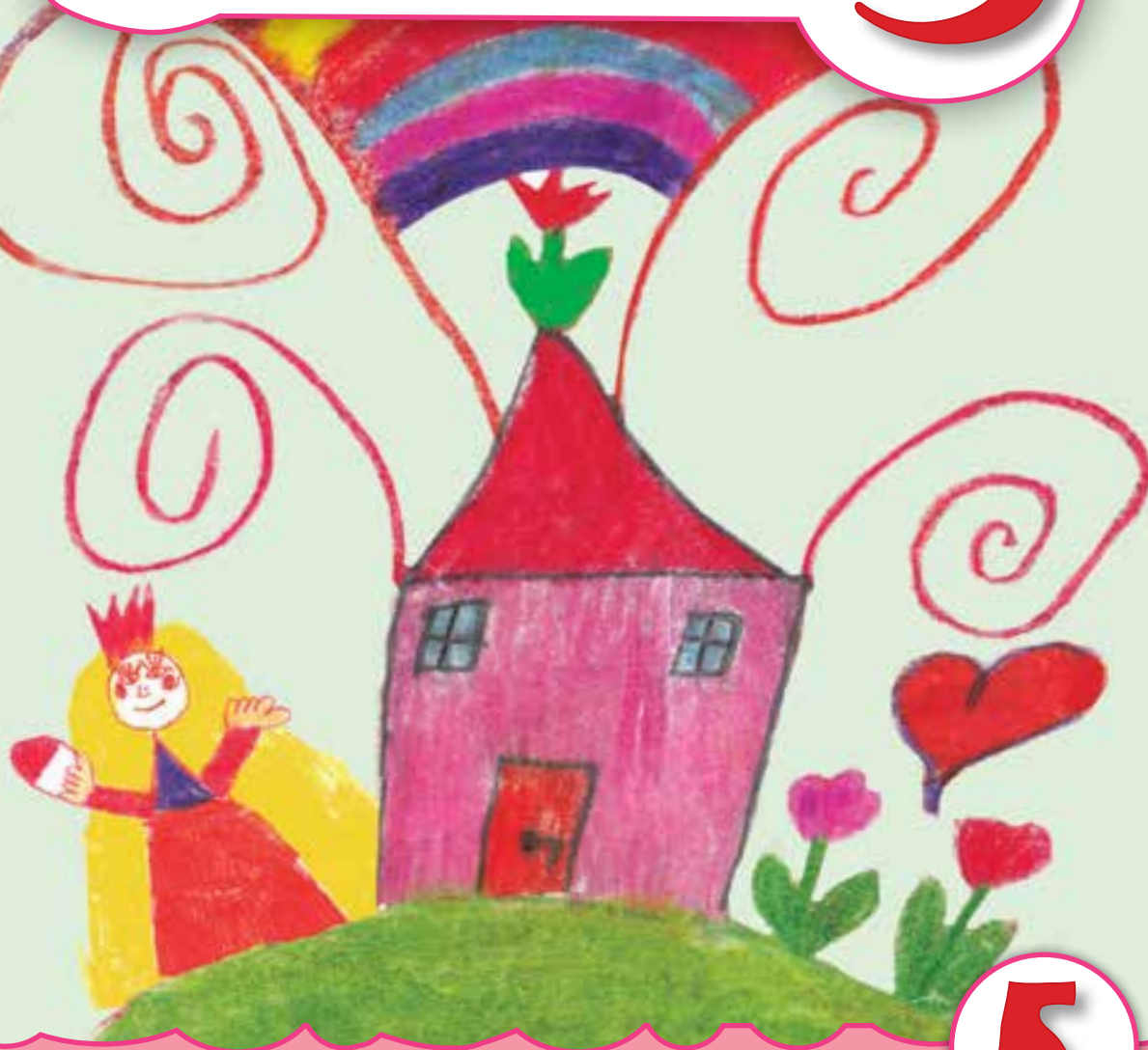

Szivárvány

2013. MÁJUS • XXXIV. ÉVFOLYAM • 365. SZÁM

5.

LÁSZLÓ NOÉMI

Bokréta

Mocorog a kiskanál:
Hol egy ingó rózsaszál?
Sehol, szól a kisvilla.
Jó lesz-e a borbolya?
Esetleg a hajnalka?
Így a kiskés, élesen:
Egy-kettőre elnyesem.
Szellőrózsa, rozsmaring,
gyöngyvirág és gólyaorr
bokrétába kötve ring
nagykanálnak,
nagyvillának,
nagykésnek is,
bármikor!

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Anyavers

Anyucikám, édes, édes,
gondoskodsZ és mindig féltesz,
én is úgy vigyázok reád,
te törékeny, gyöngve virág.
Ahogy főzöl, nincsen párja,
melletted meleg a párna,
és a paplan olyan puha.
Jól áll rajtad minden ruha!

Anyukám jó munkát végez,
tavasszal elveteményez,
virágerdő nő a kertben
keze alatt, s a lelkemben.

DÖME ZSUZSA

Megkérem az angyalokat

Megkérem az angyalokat,
küldjék le a csillagokat,
hogy fényesen ragyogjanak
felette, ha lemegy a nap.

Megkérem az égietek,
teljesítsék kérésemet,
a világnak összes kincsét
mind a lába elé hintsék.

Megkérem a Mindenhatót,
tegyen csodát – hozzá méltót,
s hallgassa meg csendes imám,
áldja meg az édesanyám.

FAZAKAS CSILLA rajza

A három lovag és a viola

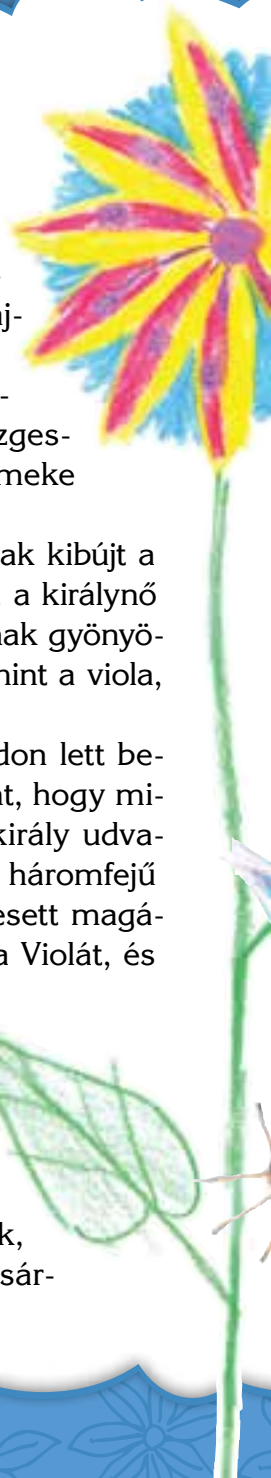
Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király és egy királyné. Volt nekik három fiuk. Egyik szebb, mint a másik, egyik okosabb és ügyesebb, mint a másik. A királyné büszke volt a fiaira, de szeretett volna egy kicsike leánykát is. Sajnos hiába várták, nem született.

Egyszer aztán egy jótündér jelent meg a kastélyban, kivett a kincses szelencéjéből egy kis virágmagot, odaadta a királynénak, és meghagyta, hogy öntözzesse, vigyázzgassa, mert ha a mag kikel, és virágot hoz, akkor neki is leánygyermek születik.

A királyné elültette a magot, öntözzgette, vigyázzgatta, s hát a csíra egyszer csak kibújt a földből. Ahogy telt-múlt az idő, és a növényke napról-napra nagyobb lett, a királynő pocakja is nőtt. Mire a virág teljesen kinyílt, a királyéknak gyönyörű kislánya született, olyan kecses, olyan becses, mint a viola, ami a magból kihajtott. El is nevezték Violának.

Nőtt a kislány, gyönyörű hajadon lett belőle, mindenki szerette. Híre ment, hogy milyen világszép violaszál virul a király udvarában. Meghallotta ezt a gonosz háromfejű sárkány is, aki épp feleséget keresett magának. Az éjszaka leple alatt elrabolta Violát, és elhurcolta a barlangjába.

Sírtak a szülei, patakokban folyt a könnyük, de a három bátor királyfi nem tétovázott. Lóra pattantak, s hét nap, hét éjszaka vágattak, míg megtalálták a háromfejű sárkány barlangját.

A sárkány épp jött kifelé nagy dérel-dúrral. Eléje ugrott a legnagyobb királyfi, és addig kérdezte tőle a hatványtáblát, míg a sárkány összezavarodott, és ekkor – nyissz – egy fejét levágta a gonosznak. A felbőszült sárkány rá akart rontani, tüzet okádott, szikrát hányt, de megjelent a második királyfi, táncolt, énekelt, bohóckodott, amitől elámult a sárkány. Mire észbekapott – nyissz-nyassz – a második fejét is levágták. Toporzékolt a sárkány dühében, vágott egyik felé, vágott másik felé, de a harmadik királyfira nem számított. Az előugrott, és vadul rákiáltott: „Hé, te pulyagyekjek!” Ezen elgondolkozott a sárkány, és egy szempillantás alatt – nyissz-nyassz-nyussz – a harmadik feje is a porba hullt.

A barlang mélyéből előhozták elalélt húgocskájukat, és paripáikon visszavágtattak szüleik várába. Nem győzött ámuldozni a király és a királyné, a palota egész népe, amint meglátták a négy testvért.

Hatalmas ünnepséget csaptak, a rántott sajttól, szalmakrumplitól, zöldpácos flekkentől roskadoztak az asztalok. Mulattak napokig, talán ma is mulatnak, ha meg nem haltak.

A négygyermekes Jankó-Szép család meséje

Barta Éva óvó néni a szatmárnémeti Gulliver Napköziotthonban meseíró versenyt szervezett, amelynek lényege az volt, hogy a kicsik szüleikkel, testvéreikkel együtt írjanak, rajzoljanak mesét. A nagyszerű alkotásokat *A Napsugár csoport meséskönyve* címmel könyvvé fűzték össze.

A mesét **Sallai Eliza**, szilágynagyfalusi, **Antal Andrea**, négyfalusi, **Bereczki Zsófia**, nagyváradi, **Kelemen Dániel**, kovásznai olvasóink rajzaival illusztráltuk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Testvérvérs

A testvérem nagyobb, mint én,
de csak akkor játszik velem,
ha ülök a számítógép előtt,
s magam helyett odaengedem.

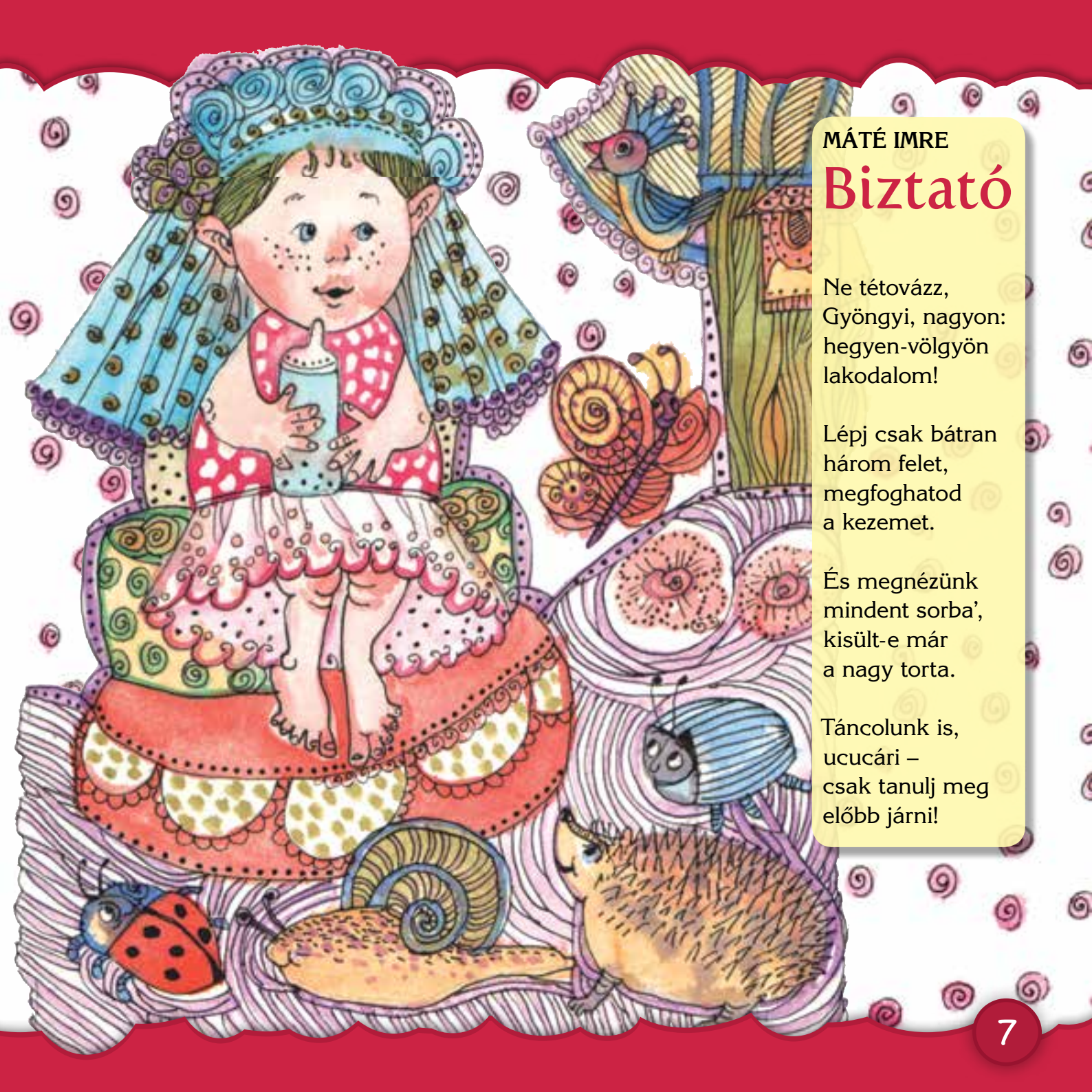
A nagyok mondják, komoly gyerek,
én tudom, hogy olykor-olykor,
butaságokon törí a fejét,
s ha nagy lesz, ő is majd horkol.

A lányok másak, nem olyan furák,
bátyám belém csíp, megharap,
ordítok, mint a fába szorult féreg,
s ő, mint egy rakéta, elszalad.

Nem értem soha, mit miért tesz,
gyakran ígéri, jó testvér lesz,
néha betartja, máskor meg nem,
de hát a testvérem,
s ezért szeretem.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

MÁTÉ IMRE

Biztató

Ne tétovázz,
Gyöngyi, nagyon:
hegyen-völgyön
lakodalom!

Lépj csak bátran
három felet,
megfoghatod
a kezemet.

És megnézünk
mindent sorba',
kisült-e már
a nagy torta.

Táncolunk is,
ucucári –
csak tanulj meg
előbb járni!

FODOR SÁNDOR

Ki az a Rettenetes Réz Úr?

Már felpislákolt az égen a vacsoracsillag. A Hegy, a Kőszikla mögött vörösleni kezdett az ég: nemsokára feljön a hold. Amikor pedig a hold felbukkan – ó, jaj, Madárnak és Nyúlnak meg kell ennie a mérges gombát.

Sүн-Apónak újabb ötlete támadt.

– Tulajdonképpen ki az a Rettenetes Réz Úr? – kérdezte.

Megint nem tudtak válaszolni jó ideig, végül egyik méhecske odadöngöcsélt neki:

– Olyan, mint Medve-Sógor. Csak éppen nagyobb. Sokkal nagyobb.

– Ugyan – sírt Madár –, hisz akkor nem félnek tőle. Inkább Nyesthez hasonlít.

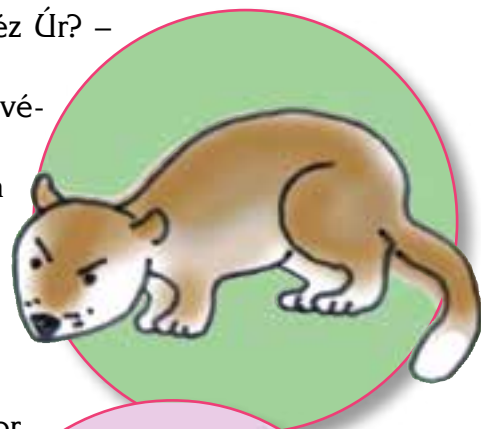
– És van neki puskája! – zokogta Nyúl. – Sörétes!

Sүн-Apó értetlenül pislogott.

– Miket hordtok itt össze? Ha olyan, mint Medve-Sógor, akkor nem lehet olyan, mint Nyest. És nem lehet neki puskája se. Melyiktek látta?

Senki sem jelentkezett.

– Azért én amondó vagyok, mégis meg kellene nézni! Már pusztán a Csipike odúja van hátra. Ha ott lakik, akkor nem lehet akkora, mint Medve-Sógor. Mert ha akkora volna, nem férne be. És puskája se lehet neki, mert én egyszer láttam egy puskát Vadász Bácsinál, de az nem fér be a likon, amelyiken Csipike ki-be jár. Ez az én csendes véleményem.

– Hogy te milyen okos vagy – pislogott rá reménykedően Nyúl.

– Igazad van, züm-züm – döngicsélték a méhek. – Ha kisebb, mint Medve-Sógor, akkor nincs miért félnünk. Ne hagyjuk Madarat és Nyulat! Szurkáljuk össze Réz Urat!

Ez már túlságosan bátor beszéd volt. Mókusék szíve is megdobbant rá, de nem mertek helyeselni, sőt, a nagyon okos Sün-Apó is csak annyit mondott, hogy előbb meg kell nézni Réz Urat.

De ki nézze meg?

Madár mélyet lélegzett.

– Egy életem, egy halálom, bekukucskálok Csipikéhez.

Ezt mondta, majd leröppent az ágról egyenesen Csipike odúja elé. Már éppen dugta volna be a fejét, amikor visszahőkölt.

– Jaj... éppen beszélgetnek! – szólt hátra remegve.

Sün-Apó, Mókusék, a méhek, Nyúl, Harkály Mester – mindnyájan köréje gyűltek, szorosan melléje álltak. Még Csigabiga is közelebb húzódott. Madár könnyes szemmel pillantott végig rajtuk. Szinte búcsúzott tőlük: ki tudja, látja-e még őket? Mindnyájan aggódó, félő tekintettel néztek vissza reá.

Madár mély lélegzetet vett, és bebújt. Egészen eltűnt a Csipike odújában.

Csipike háttal állt a bejáratnak.

– És én most nagyon búsulok, Réz Úr. Nagyon szomorú vagyok... Azért mert buta voltam. Látod, arra telik a hatalmamból, hogy Madárral és Nyúllal megétessem a Légyölő Galócát, de arra már nem, hogy Légyölő szelídüljön meg egy kicsit erre az alkalomra. Pedig milyen jó dolog a Hatalom! De hiába próbáltam én az Erdő Réme lenni, a mérges gomba nem fél tőlem... Csak azokon van hatalmam, akiket szeretek, és ártani is csak azoknak tudok. Réz Úr, én nem akarom, hogy Madár és Nyúl megegye a Légyölő Galócát! Mondd meg, mit tegyek? Szólj hát egy szót!!

Madár szeme megszokta az odú homályát. Kinyújtotta a nyakát, hogy lássa, tulajdonképpen kivel beszélget Csipike. Amikor meglátta, gyorsan megfordult, és kibújt Csipike odújából, nehogy elnevesse magát.

– Gyerekek! – ujjongta a körülállóknak. – Csipike nem akarja megévetni velünk a mérges gombát!

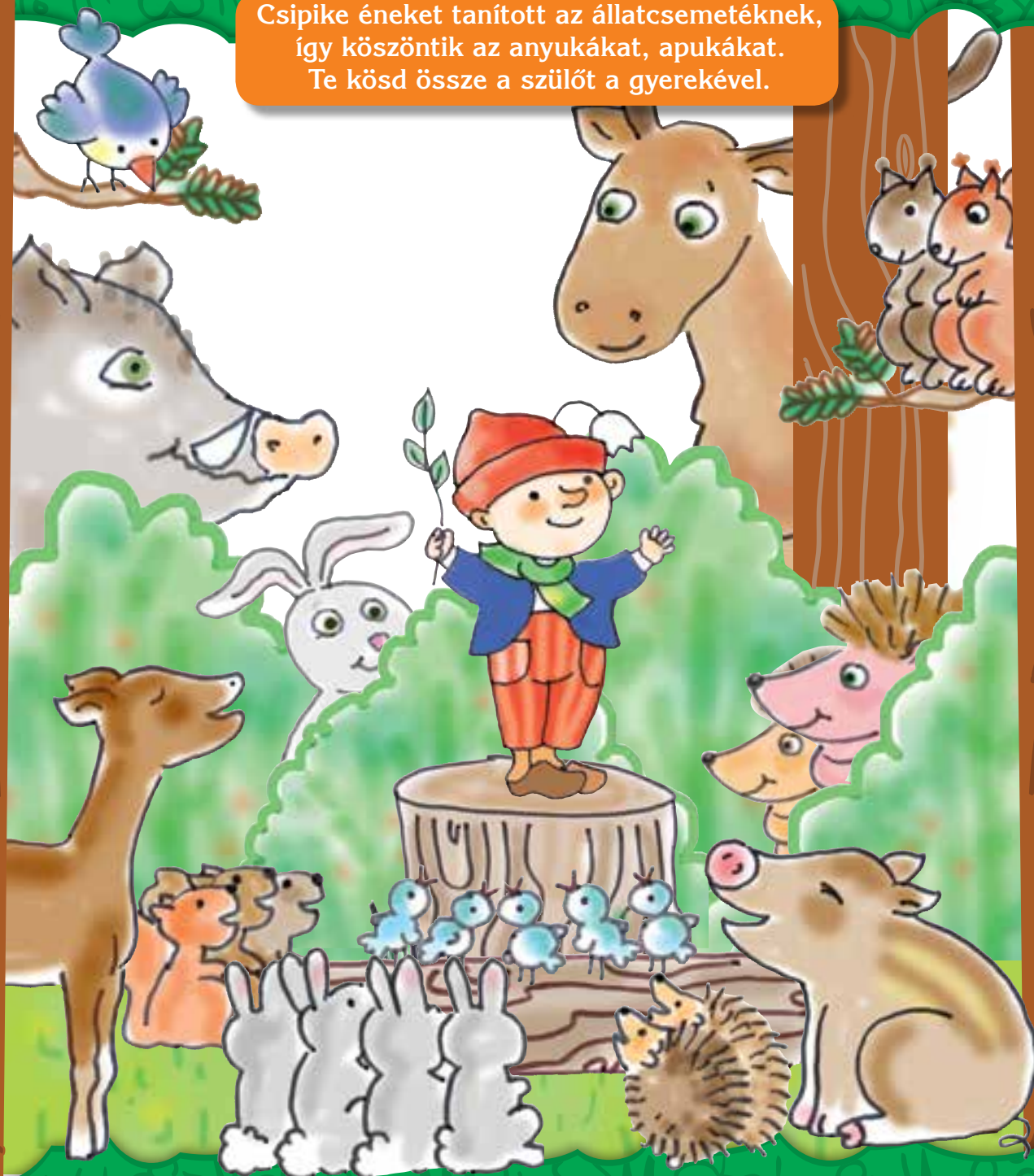
– És a Rettenetes Réz Úr? – kérdezte Sün-Apó. – Láttad?

– Láttam! A Rettenetes Réz Úr... egy kilincs!

MÜLLER KATI rajzai

Csipike éneket tanított az állatcsemetéknek,
így köszöntik az anyukákat, apukákat.
Te kösd össze a szülőt a gyerekével.

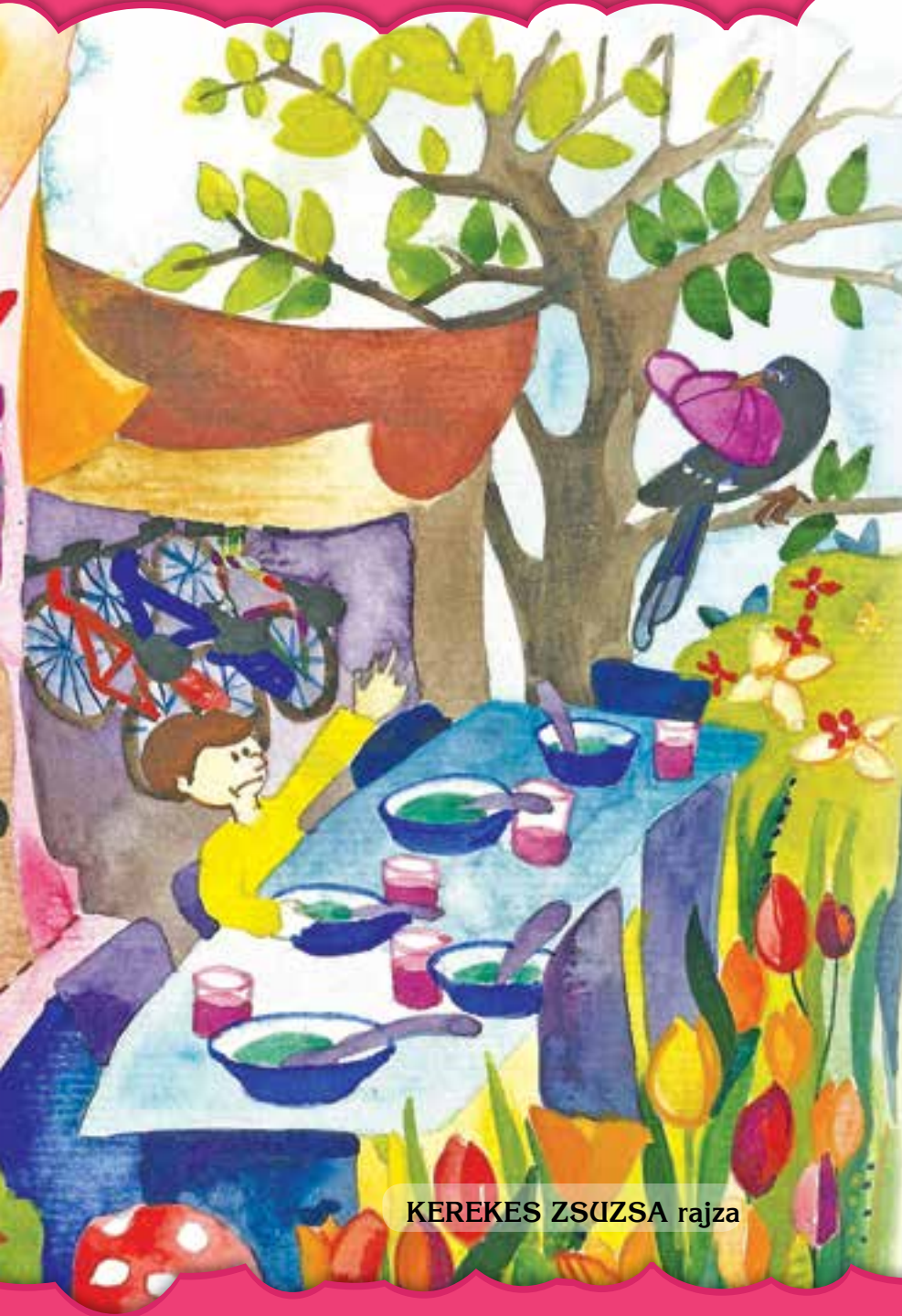
P. BÚZOGÁNY ÁRPÁD

Papírból házat

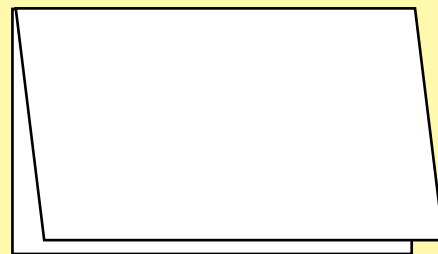
Papírból építék házat, nagy terasza lesz, és sok-sok ablak, onnan nézem az embereket, akik a járdán elhaladnak. Behívom őket, labdázunk, és süteménnyel is megkínálom, mesét olvasok nekik, és ha tetszik, másnap is visszavárom. A teraszomon nagy asztal lesz, hogy sokan férjünk, az udvarra jázminbokrokat is tervezek, kettőt jobbra és kettőt balra. Garázs is lesz, benne kerékpár: piros, kék, a harmadik tarka, a kéményen nagy gólyafészek, a szilvafákon tarka szarka. A kertben sok lesz a tulipán, és sok az ágy az emeleten, ott laknak majd a barátaim az én házamban, mind a heten.

Keresd meg a nyolc barátot. Hánynak nem jut szék, tányér, hát külön ablak, ahová kikönyökölhet?

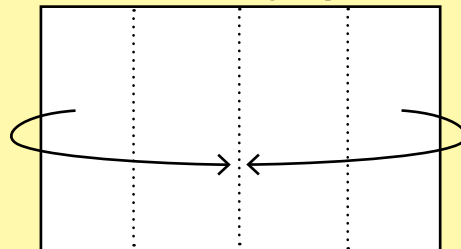

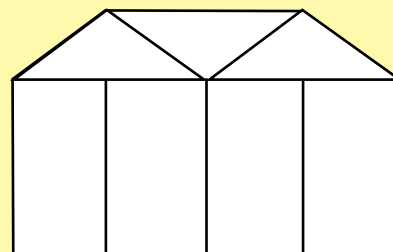
KEREKES ZSÚZSA rajza

Tűrd ketté egy lapot.

Két szélét hajtsd be a középvonalig.

Nyisd szét a széleket,
tűrd le a két tetőt.

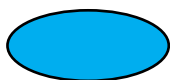

Hajtogass te is papírból házat,
és színezd ki kedved szerint.

DONKÓ LÁSZLÓ

Anyát köszönt

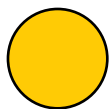
Fű közt nyíló kék ibolyát
Rejteget a gye, a rét,
Piszen pisze rügyek orrát
Bontja már a margarét...
Csokrot kötnek lányok, fiúk,
Ünneplőben a világ,
Anyát, Anycit, Mamát köszönt
Minden tavaszi virág.

KÉK

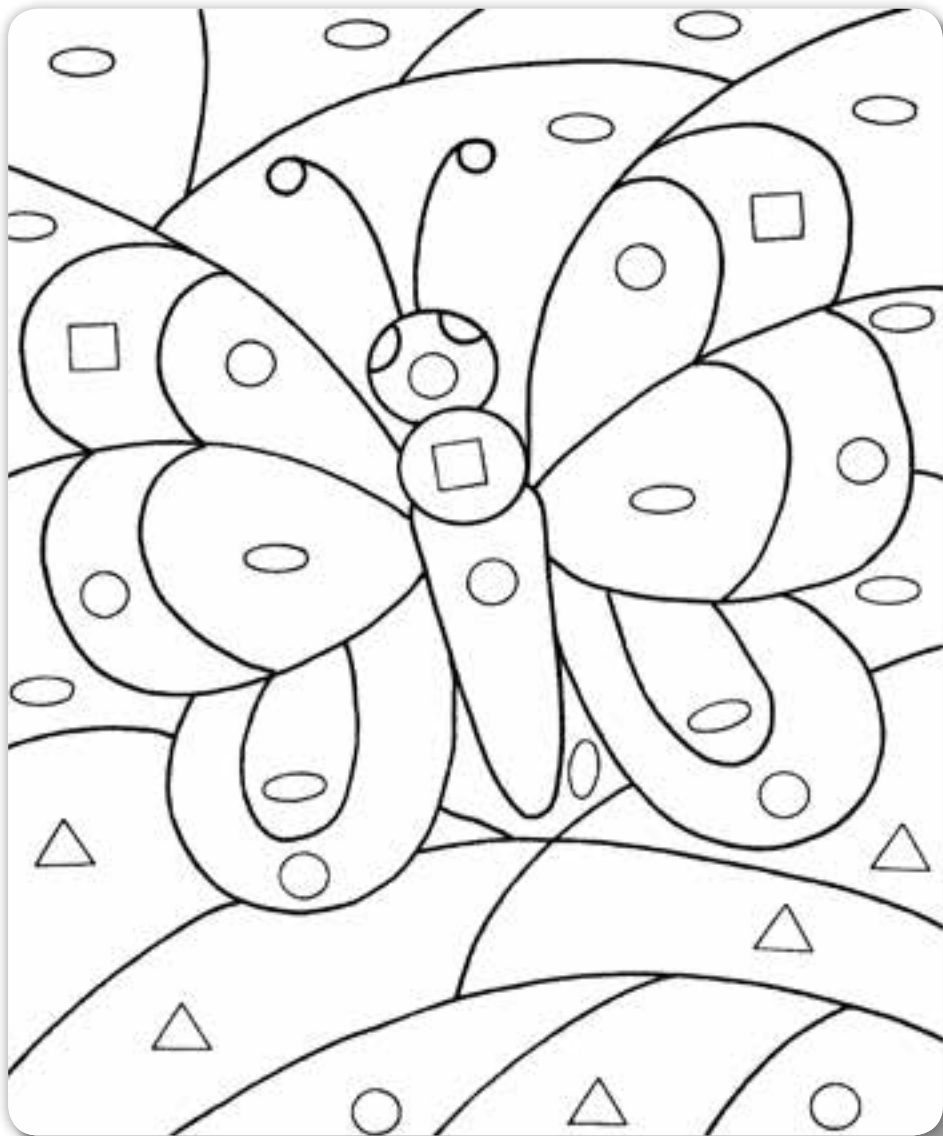
ZÖLD

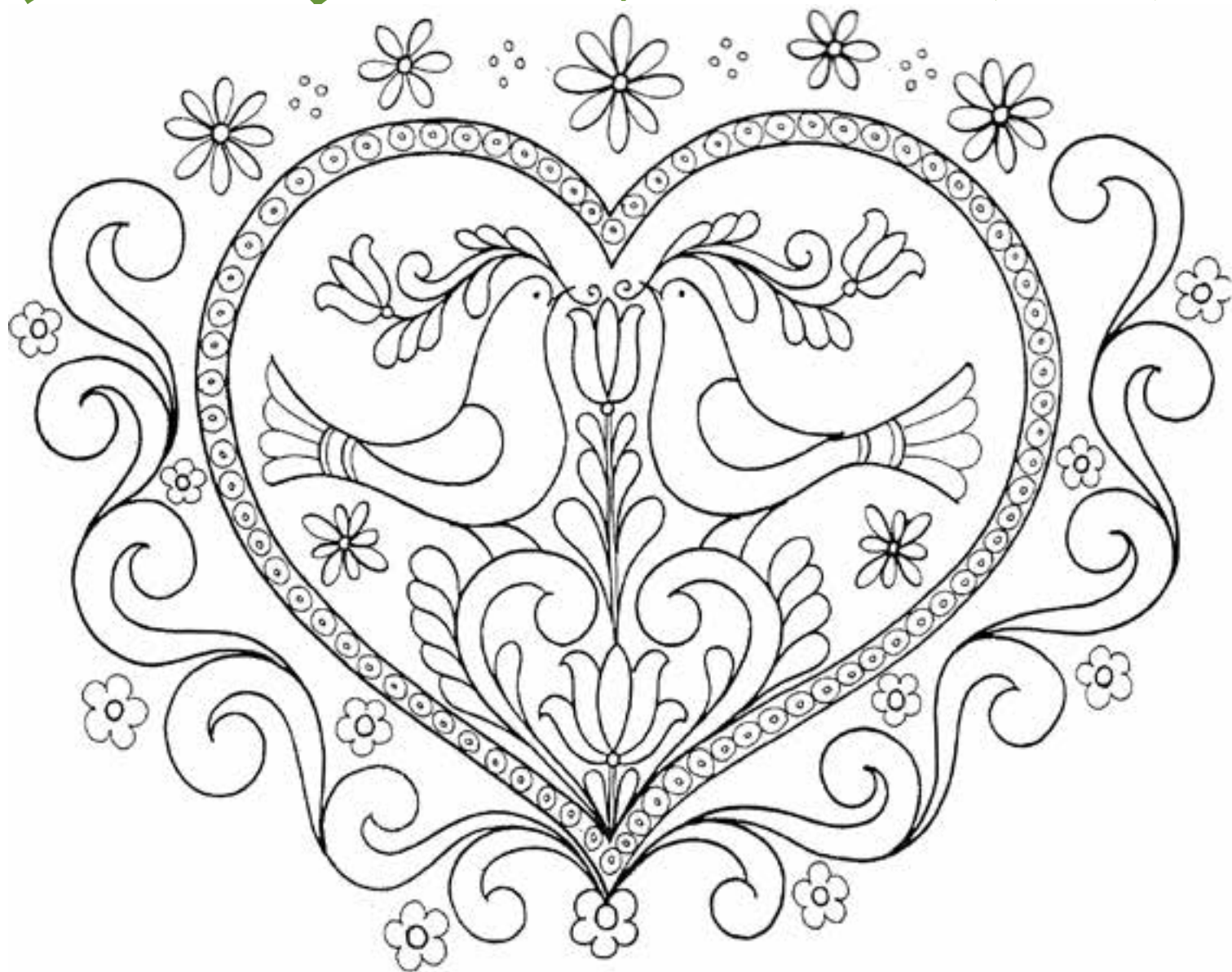
SÁRGA

PIROS

Színezd ki a pillangót az útmutató vagy a saját
képzeleted szerint.

Ha szépen kiszínezed, kartonra ragasztod, és szegőpánttal keretezed, anyukád-nak ajándékozhatod mindkét kifestőt. (Korondi minta, Kocsi Márta rajza)

Micimackó, Malacka és a környezetvédelem

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Malacka! Malacka!

MALACKA: Szervusz, Micimackó! Mi ez a nagy sietség?

MICIMACKÓ: Képzeld, Malacka, Róbert Gida a környezetszennyezésről olvasott az újságban.

MALACKA: Nem értem, Micimackó.

MICIMACKÓ: Malacka! Figyelj ide, elmagyarázom. A környezet azt jelenti... hogy... hogy... szóval azt a helyet, ahol lakunk, ami körülöttünk van. Az a környezet.

MALACKA: Azt értem, hogy „kör”. De mi az a „nyezet”?

MICIMACKÓ: Malacka! A környezet csak egy szó. Nem kettő. Nem kell külön mondani, hogy „kör” és „nyezet”. Nekünk a százholdas pagony a környezetünk.

MALACKA: Most már értem. De mi az a szennyezés?

MICIMACKÓ: A szennyezés az a piszok, a szemét, amit szerteszét dobálnak.

MALACKA: Amikor például én eldobom a kukoricacsutkát, az szennyezés?

MICIMACKÓ: Attól függ, hogy hová dobod. Ha a szemeteskukába dobod, akkor nem

szennyezés. De ha elhajítod az ösvényre, az már szennyezés.

MALACKA: Micimackó! Az szennyezés, ha te az üres mézesdobozt nem a szemeteskukába dobod, hanem a virágok közé?

MICIMACKÓ: Bizony-bizony. De mennyire, hogy szennyezés!

MALACKA: Most már értem. És mit olvasott Róbert Gida a kör-nyezet, akarom mondani a környezetszennyezésről?

MICIMACKÓ: Azt olvasta, hogy megszervezik a környezetvédelem napját.

MALACKA: Környezetvédelem? De hát eddig a környezetszennyezésről beszéltünk, Micimackó. Ki akarja megvédeni a környezetszennyezést?

MICIMACKÓ: Jaj, jaj, Malacka! Ne butáskodj! Éppen arról van szó, hogy a környezetszennyezés ellen kell tenni valamit. A környezetet kell megvédeni! Most már érted, Malacka?

MALACKA: Persze, hogy értem, Micimackó! Nem vagyok éppen olyan buta. És akkor mi most mit csinálunk?

MICIMACKÓ: Ezért jöttem hozzád olyan sietően, Malacka. Ugyanis van egy ötletem!

MALACKA: Már megint? Mit találtál ki, Micimackó?

MICIMACKÓ: Azt, hogy egy óriási meglepetést szerezhetnénk a barátainknak.

MALACKA: Milyen meglepetést, Micimackó?

MICIMACKÓ: Mi lenne, ha mi ketten bejárnánk az erdő ösvényeit, és ha találnánk valami szemetet, összeszednénk, és elvinnénk a szemeteskukába?

MALACKA: Szerintem nagyon jó ötlet, Micimackó!

MICIMACKÓ: Amikor Róbert Gida majd megkéri Bagolyt, hogy hirdesse ki: mindenki jöjjön a tisztásra, mert fontos közölnivalója van velünk, mi csak mosolygunk, mert már összeszedtük a szemetet.

MALACKA: Mekkora meglepetés lesz ez a többieknek, Micimackó!

MICIMACKÓ: És akkor szemétgyűjtés helyett majd játszunk valamit. Vagy énekelünk.

MESELŐ: És Micimackó meg Malacka bejárta az erdőt. Összeszedtek minden szemetet, és bedobták a szemeteskukába.

Másnap, Bagoly hirdetése után mindenki a tisztásra sietett, aztán meg mindenki keresni kezdte az erdőben a szemetet. De senki semmit nem talált, mert Micimackó meg Malacka már minden szemetet összegyűjtött. Boldogan táncoltak és énekeltek a tiszta erdőben.

FORRÓ ÁGNES rajzai

A legboldogabb persze Micimackó és Malacka volt, hogy sikerült meglepetést szerezniük a barátainknak.

Kedves Gyermekek! Remélem, hogy ti soha nem dobáltok el szemetet! Tőletek is függ, hogy környezetünk tiszta legyen.

Kérlek titeket, mindig vigyázzatok a tisztaságra!

CSEH KATALIN

A piacon

Baba néni szatyrában
mi van, gyerekek?
Karlábé, zöldhagyma
s két jégcsapretek,

paradicsom, paprika,
cékla, kövér padlizsán,
csillagtök meg zsenge bab,
jaj, de finom valahány!

És a Márk hátizsákja
vajon mit rejteget?
Csodatermő, mesebeli
gyógynövényeket:

mosolyfakasztó virágot,
bánatűző zöld bogyt,
irigységenyhítő magot,
s egy pöttyös varázsköröt.

BAK SÁRA rajzai

FOKHAGYMA

SALÁTA

KÁPOSZTA

PARADICSOM

Rajzolj nevető vagy szomorú arcot a zöldségek mellé aszerint, hogy szereted őket vagy sem.

Mennyi finom zöldség! Fesd ugyanolyan színűre a rájuk rajzolt pöttyöt, mint a nevük mellett álló.

RETEK

PADLIZSÁN

KARFIOL

ÜBORKA

TÖK

PERDE-KILIN TÜNDE

Török Berci gombászik

Apuka, nagypapa és a kislány gombászni indult az erdőbe. Anyuka otthon maradt segíteni nagymamának a konyhán. Hát Török Berci? Kitaláltátok: ő a kalandos erdei kiruccanást választotta.

A kerten végighaladva a kis török megcsodálta a zöldségeket.

– Ez itt a spenót, az a sóska – magyarázta a kislány.

– Micsoda? – hüledezett Berci. – Na, jó, nem kell olyan savanyú arcot vágnod, Jóska.

– Egy-kettő, egy-kettő – menetelt mellettük a gyalogpaszuly. – Elkísérlek a kert végéig. Hova indultok?

– Milyen kíváncsi vagy! – jegyezte meg a karóspaszuly.

– Te meg túl fent hordod az orrodat. Meddig akarsz nőni? Fel az égig? – feleselt a gyalogpaszuly.

– Megérkeztünk? Hű, de sűrű ez az erdő! De én itt nem látok semmiféle gombát – evickélt Berci a krumplitövek között.

– Dehogy érkeztünk meg, te kis török, az a krumpli, ahol sétálsz – nevetett a kislány.

Berci beleharapott a krumpli szárába.

– Hiszen ennek nincs is krumplipüre íze!

– Mert nem a szárát esszük meg, hanem a föld alatti gumóját. A többi mérgező.

– Mérgező? Ptű, ptű – köpte ki Török Berci a krumpli szárát.

– Az erdőben nehogy minden gombába beleharapj, mert abból nagy baj lehet – figyelmeztette tata.

Végre elérték az erdőt. Mély lélegzettel szívták be illatát. A kislány és Berci az avart rugdosta, szökdécseltek, pillangót kergettek.

Nagy tata megmutatta, melyek az ehető gombák, és melyikhez ne nyúljanak, mert mérgező. De nem kell felrugdosni azokat sem, intette őket, hiszen a természetben mindennek megvan a haszna.

Mire megtelt a kosár, alaposan elfáradtak.

– A közelben van egy tisztás, ott süthetünk szalonnát – ajánlotta tata.

Berci lerogyott egy fabutykó mellé. Nagytata megrakta a tüzet, apuka nyársat faragott, a kislány virágot szedett anyukának és nagymamának.

– Ejnye, na! Ne piszkálj! Pihenni szeretnék – bosszankodott Berci. – Mondtam, hogy ne csiklinsd az orrom! – nyitotta ki a szemét, de ijedten be is hunyta: egy óriási, színes ernyő rezgett az orra hegyén.

Berci ekkor nagyot tüszentett.

– Jaj, de kár, hogy megijesztetted! Látod, most elrepült! Pedig egy csodaszép pillangó pihent meg a becses orrodon, Berci barátom – szaladt oda a kislány nevetve, és együtt eredtek a pillangó nyomába.

GÓLYA VISZI A FIÁT

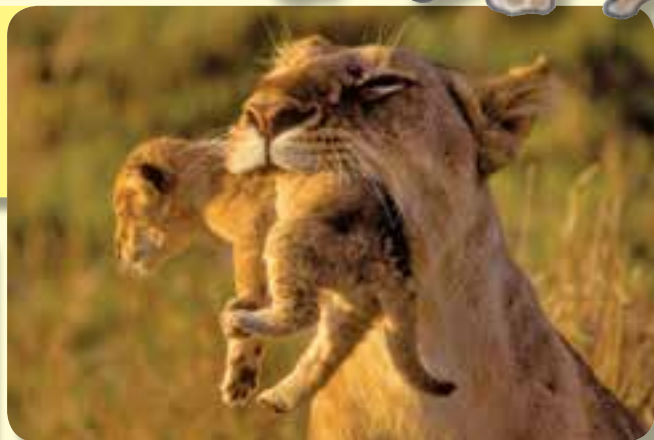
Két gyerek összefogott kezére
ültet egy harmadikat, így sétálnak,
s mondják:

Gólya viszi a fiát,
hol felveszi, hol leteszi.
Viszi, viszi, itt leteszi, hopp!

A víz hideg, de hattyú-
mama háta puha
és meleg sziget.

Ha nyafogok, engem is felvesz
oroszlánanyu. Na nem az
ölébe, hanem a szájával,
a grabancomnál fogva.

Jó neki! Ha az erszényt kinőtte,
a kiskoala átköltözik
a mamája hátára, s ott két
egész évig „koalagol”.

Zsebibaba, gyere ki,
ugrálnánk ideki.

Kézze-lábbal
kapaszkodom anyu
hátába. Ő értem
aggódik, én azért,
hogy le ne potyogjak.

Nem eszi, hanem viszi!
Alig bújik ki a homokba
ásott tojásból, mamája
a szájában a folyóba
viszi a kis krokodilt, mert
ott kevesebb
veszély
fenyegeti.

Császárpingvin-apu tolla pihepaplan,
csőre etet, lába padlófűtéses
gyerekszoba az antarktiszi hóban.

SZŐCS MARGIT

A bolhapiacon

Egy kora reggel a padlás sarkában porosodó festett láda, aminek nyugalját mind-
eddig a szúpercegésen kívül semmi sem za-
varta, arra ébredt százéves álmából, hogy szorgalmasan seprik oldalait, és leci-
pelik kényelmes fekhelyéről.

A java még csak ezután következett. Lent az udvaron a kút mellé állították, és
vízzel locsolták, kefével sikálták, ronggyal törölgették, és viasszal viksolták ko-
pott, recsegős deszkáit, hogy jóformán lélegzethez sem tudott jutni.

A végén a ládafiát is kihúzták, és ekkor gazdája bosszúsan felkiáltott:

– Azt a hétszázát, úgy megették a szúk ezt a szegény, öreg jószágot, hogy
a fióktartó deszka teljesen szétmállott. Mit fognak ezért adni? Nem ér egy
lyukas garast sem!

Azzal megint megragadták, először a ládát, majd a ládafiát, és felrakták
a szekérre mindenféle egyéb limlom közé. Végül a gazda is felpattant a bakra,
megsuhintotta ostorát, és meg sem állt a bolhapiacig.

Ott lassan leszededetett mindent a szekérről, és felsorakoztatta padlása
rokkant kacatjait.

Az első sorba került két szenesvasaló, három réz-
mozsár, négy csorba üvegpohár, egy fületlen kancsó
és három rézcsengettyű.

A második sorban kellett magát két üvegváza között egy
repedt porcelánfejű baba, utánuk éktelen színekben egy üveg-
hal virított. A sort egy halhatatlan-
ságra ítélt művirágcsokor zárta.

A harmadik sorban egy fotel és
két sánta karosszék társaságában
állt a láda, és mellette a ládafia.

Sokan megálltak előttük, nézték-nézegették a portékákat, de komoly vásárló egy sem akadt. Dél felé egyszer csak megjelent egy kissé ág-rólszakadt átutazó, és hosszasan igézte a harmadik sorban álló ládafiát.

A gazda megszólalt:

- A ládát is vegye meg hozzá, hiszen összetartoznak. Mit csinálna láda nélkül a fiókkal?
- Nem – felelte az utazó kimérten és határozotlan. – Nincs csak egy lyukas garasom. Nem érdekel más, csak a ládafia, a fiamnak, mint vásárfia.

MOLNÁR KRISZTINA rajzai

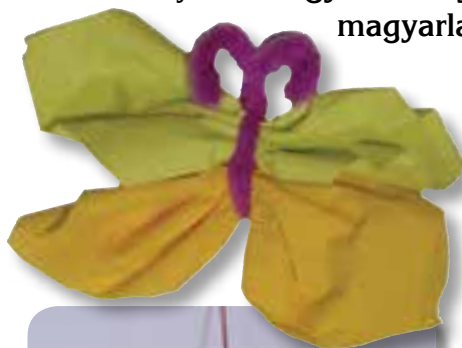

Tudtad-e, hogy a **fiók** a **fiú** szóból ered? Anyukának fia van, a madárnak fiókája, az asztalnak, szekrénynek, ládának fiókja. Régen úgy hívták: ládafia. A vásárból hazavitt ajándék neve: vásárfia.

Hajdan a legkedvesebb vásárfia a mézeskalács volt. Melyiket viszi az apa a fiának, a kislányának és a feleségének?

Ti küldtétek

- A pillangókat kartonból vágták ki, mintalyukasztóval szabott formákkal díszítették, végül zseníliadrótból ragasztottak csápot rájuk **Szilágyi-Székely Melinda tanító néni** magyarlapádi kisdíákjai.

- Egy csavarintás, és már kész is. **Dunai Erzsébet tanító néni** **tordai** osztálya átlósan összecsuppentette, és zseníliadróttal rögzítette a szalvéta-pillangót.

- A **székelykeresztúri** Orbán Balázs Iskolában, **Benedekfi Klára** és **Sebők Ágnes tanító néni** osztályában készült **Szakács Orsolya** színes papírcsíkokból pödört, ragasztott pillangója. Cérnára fűzve finoman libben anyuka köszöntésére.

- Cérnaszálon röpülnek azok a pillangók, méhecskék is, amelyeket **Hari Tünde Hajnalka** és **Kun Ibolya tanító-nő egrespataki** tanítványai készítettek. A temperával színezett kartonhengerekre a méhecskéknak pauszából, a pillangóknak festett kartonból ragasztottak szárnyat.

• Megszámlálhatatlanul sokféle színű és mintázatú pillangó röpköd a világban. Rajzolj, színezz, vágj ki, és ajándékozz édesanyádnak pillangót, akárcsak **Stepca Rita tanító néni halmi** kisdiákjai.

• **Jakabfi Enikő tanító néni zabolai** előkészítő osztályában nyíltak ezek a kollázs-
virágok. Minden kicsi maga rajzolta, vágta ki,
és ragasztotta a kép részleteit. A virágok két-
rétegűek, a felsőt sűrűn bevagdosták, és
csak a közepét ragasztották a lapra, hogy a
szirmokat felborzolhassák.

• Kollázstechnikával készült **Mátyás Erzsébet tanító néni** kisdiák-
jainak virágcsendélete is a **szászrégeni A. Maior Gimnáziumban**.

A vázát a fényes, karton mozaikdarab-
kák varázsolják cserép-szerűvé, a virá-
gok között van csomagolópapír kivá-
gott virágmintája, zizegő-átlátszó pi-
pacskehely és a gyerekek által rajzolt,
kivágott tulipán is.

• **Tóth Imola tanító néni** osztályában,
a **marosvásárhelyi Al. I. Cuza Gimnázi-
umban** készítette **Kacsó Henrietta** ezt
a sosem-hervadó virágot. A színes ce-
ruzából hegyzővel kanyarított szirmo-
kat rajzzal és levélből, papírból ragasz-
tott, vidám kukaccal egészítette ki.

Szárnybontó

Ha rám tekint
édesanyám,
mintha a Nap nevetne rám.
Leszek mindig jó kisleány,
hogy jó szívvel
nézhess reám.

Lukács Lilla Tímea,
Felsőcsernáron

Benkő Boróka,
Kolozsvár

Tamás Nikoletta,
Csíkszentdomokos

Krisán Bíborka,
Székelykeresztúr

Édesanyámat nagyon szeretem. Nagyon kedves velem és mindenki vel. Gondoskodik a családról. Finomakat főz, és sokat süt. Mi is szoktunk segíteni neki a takarításban. Én leviszem a szemetet, Timi takarít, Ede segít főzni. Ő is nagyon szeret minket.

Molnár Abigél, Sepsiszentgyörgy

**Szilágyi-Székely Melinda tanító néni
magyarlapádi kisdíákjai:**

Anyukámat szeretem,
Virágot is kap tőlem.
Mindent megkapok tőle,
Ezért az Isten éltesse!

Köble Emese

Anyukámat szeretem, mert ő a legjobb, gondoskodik rólam, mindig elvisz az iskolába, segít a tanulásban. Főz ételt. Szeret. Segít bármilyen nehéz helyzetben. **Kis Anett Emese**

Azért szeretem anyámat, mert minden reggel ő ébreszt. Amikor leesek a biciklivel, sajnál. Mikor délben hazamegyek, az az első, hogy megpuszil.

Molnár Attila

Édesanyám a legjobb anya a világon. Nagyon szeretem. Segít a tanulásban nekem, Helénnek és Evelynnek is. **Szilágyi Anna**

Az én anyukám óvó néni. Azért szeretem, mert Adrit veri meg, és Adrit szidja meg, ha veszekedünk. Adri az én nagytetvérem.

Székely-Bányai Eduárd

**Béres
Jázminka,
Érsemjén**

**Szőcs Boglárka,
Székelyudvarhely**

**Broštic Amanda
Cassandra,
Monó**

Csipike postája

Kint bontogattuk leveleiteket az Óriásnagy Bükkfa alatt. A lomb susogott, a papírlapok zizegtek, Tipetupám hangja a Patakénál is vidámabban csilingelt: – Nézd, Csipike, milyen sokan írtak, rajzoltak nekünk! Sorolom is valamennyiüket: **Deji-Nagylaki Hunor**, Marosszentgyörgy; **Markaly Orsolya**, Csíkszentdomokos; **Bíró Dénes Nándor**, Kovászna; **Szőcs Andrea**, Ozsdola; **Fazekas Gergő**, Szilágypanit; **Meregya Ákos**, Sepsiszentgyörgy; **Bárdos István**, Magyarfenes; a **kovásznai 2-es Óvoda**; a **marosvásárhelyi Arlecchino Napközi**, a **Szentjánosbogár Óvoda**; a **tordai Prichindelul Istet Óvoda**; a **szamosújvári Sünike** és az **Elvarázssolt Házikó Óvoda**; a **kolozsvári Așchiuța Óvoda**, a **Hársfaillat Óvoda**; a **marosvásárhelyi G. Coșbuc Gimnázium I. C**, az **Al. I. Cuza Gimnázium I. E**,

a **L. Rebreanu Iskola II. F**, a **Dacia Gimnázium II. C**, a **Bolyai Farkas Líceum I. SbS**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola I. B**, a **Kós Károly Iskola II.**; a **négyfalusi Zajzoni Rab István Líceum II.**, a **G. Moroianu Líceum előkészítő és II. C**; a **kovásznai Kőrösi Csoma Sándor Iskola II. B**; a **nagyváradai Szent László Gimnázium II. A**, a **D. Cantemir Iskola I. E**; a **szászrégeni A. Maior Iskola II. B**; a **kolozsvári O. Goga Iskola I. D**; a **zilahi M. Eminescu Iskola előkészítő**; a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceum előkészítő osztálya**; a **kelemenpataki I.**; a **margittai II. A**; a **zabolai I. B**; a **berecki I. A**; a **szilágycsehi II. B**; a **tordai I.**; a **nyárádszeredai I. B és C**; a **szalárdi előkészítő**; a **szentegyházai I. A**; a **dési II.**; a **segesvári II. C osztály**.

● A legszebb ünneplőben: székelyruhában köszöntötték az anyukákat **Jakab Melinda**, **firtosváraalji** óvónő csemetéi. Persze az ének, a vers, a saját-készítésű ajándék sem maradhatott el.

● Ezek a buksik Szabó Krisztina óvó néni bogártelki és nádasdaróci óvodásai, amint éppen *A mi kicsi falunk* című rajzos kollázsukat készítik, de ugyanilyen odaadással hallgatják a Szivárvány meséit, verseit is.

● Szeretnénk megköszönni Nagy Piroska és Sebestyén Irma óvó néninek, a dadáknak, az egész személyzetnek munkájukat, szeretetüket – üzeni a székelyudvarhelyi Zsibongó Napközi Katica csoportjából iskolába induló Márkus Krisztián gondos nagymamája és nagytatája.

● Szász Klára Irén és Joó Mária Erzsébet dési óvónők csoportjában csupa játék és mese az élet. Képünkön a ovis-nyuszik épp mókás tánccal pihenik ki a húsvéti tojásfestés fáradságait.

Címlap:
Molnár Abigél,
Sepsiszentgyörgy

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIV. évfolyam, 365. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

Szivárvány